

2. В чисельнику подаються офіційно зареєстровані релігійні організації, в знаменнику - ті організації, які, або подали заяви на реєстрацію, або офіційно не зареєструвалися, але інформують державні органи про свою діяльність. Прочерк в таблиці не означає, що в цей рік громада цієї конфесії не функціонувала. Вона просто могла ще не реєструватися, або бути знятою з реєстрації, але діяти.

3. В 1992 р. після об'єднання частини Української Православної церкви, вірної національним орієнтаціям в той час глави цієї церкви митрополита Філарета, з Українською Автокефальною Православною Церквою і утворення Української Православної Церкви Київського Патріархату існували певні труднощі у фіксації кількості організацій в різних церквах, оскільки на той час ряд громад не визначилися в своїй церковній належності. Тому тут можлива і подвійна реєстрація.

4. До релігійних організацій офіційна статистика відносить, окрім релігійних громад (парафій), також управлінські центри конфесій, монастирі, духовні навчальні заклади, недільні школи, місії.

Таблицю підготував **А.Колодний**

ПАМ'ЯТІ ВОЛОДИМИРА КАРЛОВИЧА ТАНЧЕРА (1915-1998)

4 липня 1998 року науково-філософська громадськість Києва, колектив філософського факультету Національного університету імені Тараса Шевченка проводжали в останню путь від порогу рідного вузу одного з найвідоміших його представників - доктора філософських наук, професора Володимира Карловича Танчера.

Ми прощалися з людиною знаною і шанованою, близькою і рідною для багатьох з нас. Адже для студентів, аспірантів, викладачів Володимир Карлович був турботливим опікуном - керівником і шефом (як декан і завідувач кафедри), товаришем, другом і батьком. Наш «Папа Карло» символічно говорили про нього...

Ми прощалися з видатним вченим - Заслуженим діячем науки України, з великим педагогом - творцем чудових підручників для всіх ланок освіти, відомих у близькому і далекому зарубіжжі, учителем і вихователем молодих спеціалістів та висококваліфікованих фахівців-релігієзнавців.

Ми прощалися з бойовим ветераном - військовим залізничником в роки Великої Вітчизняної війни, з ветераном праці - з солідним трудовим стажем, з ветераном Київського Національного університету імені Тараса Шевченка, з філософським факультетом якого він був зв'язаний з воєнного 1944 року. І якщо славетний вуз підніс Володимира Карловича до вершин людської величі і наукового авторитету, то й сам він прославив свою alma mater тим, що став першим у світі професором з історії наукового атеїзму і релігії, перетворивши опорну кафедру КДУ на центр координації в Україні досліджень обох суспільнознавчих феноменів, насамперед, як навчальних дисциплін, який створив свою наукову школу й сформував плеяду відомих нині релігієзнавців. За це ми шанобливо величали його нашим Патріархом.

Ми прощалися з громадським діячем, відзначеним високими державними нагородами за його подвижництво в справі організації підготовки та підвищення кваліфікації лекторських та викладацьких кадрів по лінії Товариства «Знання» України та вищій школі, за активну участь у редакційно-викладацькій роботі: випуск міжвузівського наукового збірника, членство в редколегіях філософських і релігієзнавчих журналів, у спеціалізованих вчених радах, де здобували вчені ступені та звання.

Ми висловили Володимирі Карловичу глибоку вдячність за наукову і життєву школу, зичили йому вічної пам'яті та слави навіки. В скорботі попрощалися і просили у нього прощення...

Правління Української Асоціації Релігієзнавців,
учні, колеги, друзі

SUMMARY

In the first section “Scientific Reports and Notes” of the Buletin there are published the papers by V. Suyarko “The Humanistic Mission of the Religious Studies”, O. Buchma “Personality, Society, Religion: the Spiritual Transformations on the Edge of the Millenium”, T. Gorbachenko “The Language and Literacy as the Components of the Church-Religious Life of the Christians”, G. Nadтока “The Orthodox Monasteries in Ukraine of the 1900-1917”.